

Bemærkninger til forslaget

Omfanget af seksuelle overgreb mod mindreårige har desværre vist sig at være mere omfattende, end de fleste havde troet. En væsentlig årsag til, at problemet for alvor er kommet i offentlighedens søgelys, er, at de pædofile i væsentligt omfang er begyndt at bruge internettet til at komme i kontakt med deres ofre. Det har medført, at flere sexkrænkere er blevet afsløret af journalister eller andre, der har udgivet sig for at være teenagere. Samtidig er det med internettets fremgang modsat også blevet lettere at agere for pædofile.

Ligesom forældrene skal gøre alt, hvad de kan, for at beskytte deres børn, er det også samfundets opgave at beskytte børn og unge mod seksuelle overgreb. Det kan gøres på flere måder. Der kan eksempelvis idømmes højere straffe. Der er tale om en af de værste forbrydelser, man kan begå, og det afspejles ikke fuldt ud i de domme, der i dag fældes over pædofile. Myndighederne kan endvidere tvinge personer, der har modtaget dom for seksuelle overgreb mod børn, til at lade sig underkaste behandling for pædofili, hvilket bl.a. kan indebære tvungen medicinsk kastration allerede i forbindelse med første gang, den pædofile modtager en dom for et seksuelt overgreb mod et barn. I dag kan personer, der er dømt for seksuelle krænkelser mod mindreårige, frit vælge, om de vil gennemgå behandling. Herudover kan myndighederne i videst muligt omfang forsøge at holde løsladte pædofile under opsyn og forhindre pædofile i at komme i kontakt med børn. I England kan man bl.a. forbyde pædofile at bosætte sig i nærheden af institutioner, hvor der kommer mange børn.

På baggrund af undersøgelser foretaget i forbindelse med TV 2-programmet i Dags Dato den 18. juni 2006 har det vist sig, at en fjerdedel af de pædofile, der dømmes for de groveste forbrydelser, gentager deres ugering efter løsladelsen. I programmet blev der bl.a. berettet om en sag, hvor en mand i løbet af 25 år har fået fire domme for seksuelle overgreb mod børn. Den fjerde dom resulterede i en 3-måneders ubetinget fængselsstraf. Denne sag er blot en blandt mange lignende sager om seksuelle overgreb mod børn, hvor der idømmes forholdsvis korte straffe. Et andet væ-

sentligt problem er, at pædofile ikke tvinges til at gennemgå behandling. I ovennævnte program blev det oplyst, at kun halvdelen af de dømte gennemgår et behandlingsforløb. Problemet er som regel, at den resterende del af de dømte nægter at erkende, at de har gjort noget galt. Derefter udstår man sin forholdsvis korte straf, hvorefter man kan begå lignende forbrydelser, indtil der igen falder dom. Formanden for organisationen Børns Vilkår, Peter Albæk, advarer også mod at løslade pædofile, der ikke har modtaget behandling: »Jeg synes, det er uhensigtsmæssigt, hvis seksuelle krænkere af børn kan slippe for behandling, fordi det betyder, at vi efter et vist antal måneder og år lukker nogle folk ud, som har tilbøjelighed til at ville dyrke sex med børn« (JydskeVestkysten, 31. juli 2006).

Problemets omfang

I 2002 udgav Statens Institut for Folkesundhed publikationen »Unges Trivsel år 2002«. Dette var den mest omfattende undersøgelse af overgreb mod børn og unge. Undersøgelsen omfatter ca. 6.000 15-16-årige elever på niende klassetrin fra hele landet. Undersøgelsen viste følgende:

- 11 pct. havde inden de fyldte 15 år haft seksuel erfaring med en over 15 år.
- I alt 8 pct. af pigerne og 2 pct. af drengene havde været udsat for strafbart seksuelt overgreb før 15-årsalderen, hvor der var mindst 5 års aldersforskel mellem barn og den ældre person.
- De unge opfatter ikke alle disse handlinger som overgreb. Hvis deres egen vurdering om overgreb skulle gælde, er forekomsten ca. 3 pct. for pigerne og knap 1 pct. for drengene.
- De unge oplever typisk, at det er et overgreb, når der er stor aldersforskel, og når der er brugt trusler, tvang og afpresning.
- 85 pct. var 12-14 år, første gang overgrebet skete. Krænkeren var hyppigst en bekendt. I 11 pct. af overgrebene var det et familiemedlem og i ca. 5 pct. en omsorgsperson uden for familien.